

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 68/15
Luxemburg, 11 iunie 2015

Hotărârea în cauza C-1/14
Base Company NV și Mobistar NV/Ministerraad

Directiva privind serviciul universal nu instituie o obligație de tarificare socială pentru comunicațiile și abonamentele la internet mobile

În schimb, trebuie oferite tarife sociale anumitor categorii de consumatori pentru abonamentele telefonice și la internet fixe

Directiva privind serviciul universal¹ definește setul minim de servicii care trebuie să fie accesibil tuturor utilizatorilor finali. Aceasta conferă statelor membre posibilitatea de a cere întreprinderilor desemnate să ofere consumatorilor opțiuni tarifare sau pachete tarifare speciale, în special pentru a garanta că persoanele cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale nu sunt împiedicate să acceseze serviciile vizate. Statele membre pot să repartizeze costul net al obligațiilor de serviciu universal între furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice.

În 2013, Base Company și Mobistar, doi operatori care furnizează servicii de comunicații electronice în Belgia, au introdus la Curtea Constituțională din Belgia o acțiune în anularea mecanismului de finanțare prevăzut de legea belgiană de transpunere a Directivei privind serviciul universal. Acest mecanism impune operatorilor a căror cifră de afaceri atinge sau depășește anumite praguri să contribuie la finanțarea costului net aferent furnizării unor condiții tarifare speciale anumitor categorii de beneficiari. Base Company și Mobistar apreciază că obligația de a contribui la finanțarea costului net aferent furnizării serviciilor de comunicații mobile și/sau de abonamente la internet este contrară dreptului Uniunii.

Curtea Constituțională a decis să adreseze Curții de Justiție întrebări preliminare. Aceasta solicită, în esență, să se stabilească dacă tarifele speciale și mecanismul de finanțare prevăzute de Directiva privind serviciul universal se aplică serviciilor de comunicații mobile și/sau de abonamente la internet.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea constată mai întâi că Directiva privind serviciul universal stabilește explicit în sarcina statelor membre obligația de a asigura conectarea de la o locație fixă la o rețea publică de comunicații. Or, termenii „la un post fix” se opun termenului „mobil”.

Prin urmare, Curtea consideră că serviciile de comunicații mobile sunt, prin definiție, excluse din setul minim de servicii universale definit de directivă, deoarece furnizarea lor nu presupune accesul și conectarea de la o locație fixă la o rețea publică de comunicații. De asemenea, serviciile de abonamente la internet furnizate prin intermediul serviciilor de comunicații mobile nu fac parte din acest set minim.

În schimb, serviciile de abonamente la internet sunt incluse în acest set dacă furnizarea lor presupune o conexiune la internet de la o locație fixă.

Curtea amintește că statele membre sunt libere să considere serviciile de comunicații mobile, inclusiv serviciile de abonamente la internet furnizate prin intermediul serviciilor de comunicații mobile, drept servicii obligatorii suplimentare, în sensul Directivei privind serviciul universal. În

¹ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 (JO L 337, p. 11).

acest caz nu se poate impune totuși un mecanism de finanțare a acestor servicii care să implice participarea anumitor întreprinderi.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708